

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXXVIII. An hoc, Diliges ex toto. &c. cæteraque Decalogi seruari, queant?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

dine tua concupiscentiam. Eccl. 18. Post
cōcup. tuas non eas. R. O. 6. Non regnet pec-
cātū in vestro mortali corpore ut obediatis
concupiscentijs eius. Hęc sanè de Con-
sensu loquuntur. Ita passim S. Aug. l. 1.
de Nup. c. 23. &c. apud Beccanum in Ma-
nuali l. 1. c. 17. q. 1.

2. RATIO euincit. Deus nō obli-
gat nos ad impossibile: id enim foret
& stultum, & iniustum. At motus vi-
tare primos non est in potestate no-
stra; teste experientia omnium. Et
velle in id vindicare, quod ineuitabile;
id crudele foret: quod alienum à
Deo. 2. Homini, in puris natu-
ralibus constituto, motus rationem
præuenientes forent connaturales;
quia caro concupiscit aduersus Spiritum;
quæ duæ sunt partes hominis, & ap-
petitus duo rationalis, & sensitiuus. Cō-
naturale autem non potest esse cul-
pabile ex se, nisi aliunde fiat tale sc. per
consensum. Ergo hic solus præcepto,
Non concupisces, cauetur.

Dico AD Suasionem. S. August.
vult illud, Non concupisces, quoad ver-
ba præcepti, non posse; at quoad ob-
ligationem, posse obseruari. Quia do-
cer; Motus rationem præuenientes,
non esse peccata. Et consentit Calui-
nus Inß. 3. c. 3. §. 10. Item docet: præce-
ptis diuinis nil proh. beri, nisi pecca-
tum; Id quod dant Sectarij: ergo non
iij motus, sed consensus solus ibi pro-
hibetur quoad obligationem.

QVÆSTIO LXXVIII.

An hoc: Diliges extoto, &c. fer-
maripossū? Ceteraque De-
calogi?

LUTHERANI, vt Kemnitius in Exa. Conc.

CALVINIANI, vt Caluinus in Antid. ad seſſ. 6.
c. 11. rigide negant.

S VADENT præsertim istis: 1. Qui diligit, le-
gem implet; at diligere nemo potest, sicut o-
portet. Hic enim inchoata est, non perfecta
caritas.

2. Melancht. in Apolog. de implet. legis, conce-
dit posse diligi proximum; non tamen isto
legem impleri, aut iustificari coram Deo.

A V T O R. Mādatum dilectionis ser-
uari potest, & debet quadātenus per-
fēcte extoto corde: id est, 1. Non oc-
cupando cortotum in diligendo Deo
SOL. 2. Nec tanto conatu in Deum,
quanto fieri potest: 3. Sed Deum dili-
gendo super omnia creata. Sic Rom.
8. Nulla creatura poterit nos separare à cari-
tate Christi, scil. vt eum postponamus.
Matt. 10. Qui amat patrem aut matrem
plus, quam me, non est me dignus. David,
Eccl. 47. de omni corde dilexit Deum. Vi-
de Antichristum p. 4. q. 42. Idem de Io-
sia rege asseritur. 4. Reg. 23. Nec dubi-
um de Moysē; Abraham, &c B. Virgi-
ne, Apostolis. &c. Abrahæ in terris
nil carius vñigenito; at carior ei Deus.
Itaque potest diligi Deus extoto, quo-
ad Obligationem hic in terris; non
quoad verba. Nam dilectio super om-
nia non excludit aliquam cæterorum
dilectionem, quæ & ipsa est cordis.

II. LUTHERANI, vt suprā liquet, negant
legem seruari posse. CALVINIANI item. Cal-
uinii vox blasphema est in Antid. seſſ. 6. c. 12.
Prophetæ, Patriarchæ, & pī Reges, vñque Dei
Spiritū adiuuarentur, ferendo legis iugo pares non
fuerunt. Ibid. Minimum legi mandatum onus est
Ætna grauius.

S VADENT Supradictis quæſt. 76.

A V T O R. 1. Duo difficultima, Non
concupisces; & Diliges; seruari possunt:
ergo & cetera Decalogi faciliora.

2. Diligens ex toto Deum non vult

eum

cum offendere; vnde seruat mandata. Neque intercessio venialium imperfectionum officit perfectioni substanciali. Hinc Phil. 4. *Omnia possum in eo, qui me confortat.* Caluinista dicit; *Non omnia possum.* At Luc. 1. Zacharias & Elisabeth erant incedentes in omnibus mandatis & iustificationibus Domini sine querela. Quare Deus si mandat serio; serio tenemur ad obseruationem: si ioco; cur serio punit? Istene iocus erat? Matth. 19. *Si vis ad vitam ingredi, serua mandata.*

QVÆSTIO LXXIX.

An Opera Iustorum sint peccata?

LUTHER ANI&QUÈ AC CALVINIANI affir-
mant: Vide supra quest. 71. & 76. Idque ne-
cessariò asservunt expositis à se se fundamen-
tis: cum singant Inhærere homini peccatum
originale; Concupiscentiam esse perpetuum
peccatum; Pec. remitti nulla seu deleri, sed tegi
solum, & non imputari: Legem obseruatu
impossibilem esse: Hominem post iustifica-
tionem manere iniustum. &c. De quibus su-
pra fuscè.

AUTOR. I. Opera iustorum bona,
sunt verè iusta; vt etiam iustitia actua-
lis dici possint.

1. Sic Scriptura docet in *Antichristo*
p. 4. q. 43.

2. Ita S. Patrum constans consen-
sus, apud *Bell. l. 4. c. 16.*

3. RATIO euincit idem. I. Quia ex
tribus potissimum singuntur esse pec-
cata; Ex innata Concupiscentia; Ex
defectu dilectionis; Ex admistione ve-
nialium: At horum nil demit iustifi-
cationem operibus bonis. *Non Concupisen-*

tia;

nam hæc infirmitas est; non pec-
catum: nec nocet sine consensu. Non
venialis caritatis imperfectio; nam
hæc vt culpa sit, non tamen est pecca-
tum lethale; habetq; hic suā visę pe-
fectionem absolutam; licet non illam
patriæ. Non Venialium admistio; nam
hæc vt sit præter, non tamen est con-
tra legem & caritatem. Vnde licet
multis offendimus omnes, & nemo non
habeat peccatum; Scriptura tamen
absolutè quosdam vocat iustos, im-
maculatos, perfectos.

2. Quia si omnia iustorum opera fore
peccata, & opus Fidei iustificantis es-
set peccatum; item oratio hæc: *& di-
mitte nobis debita:* Item mentiretur di-
cens; Nil mihi concius sum: Item
Deus ipse peccaret, Phil. 1. & 2. qui
peratur in nobis. Item Redemptor nos
peccato non redemisset, nec mundi-
let sibi populum acceptabilem: Th. 1.
Item, Peccata mortalia quadam for-
rent opera bona, ac proinde facienda.
Demum opera bona esse peccata, im-
plicat; non bona essent non bona; Ser-
uire Deo esset seruare diabolo; opera
lucis essent tenebrarum; filii Dei es-
sent filii diaboli.

3. Ab iniusto procedunt opera in-
iusta: ergo ab iusto iusta. Nam Mat. 7.
Non potest arbor bona malos fructus fare,
neque mala bonos. Ioan. 15. *Ego sum vitis,*
vos palmetes, qui manet in me, & ego in
hic fert fructum multum. Vide Beccanum
in Manuali l. 1. c. 18. q. 1.

II. Opera iustorum iusta etiam iu-
stificant amplius. Iac. 2. *Abraham mo-
ne ex operibus iustificatus est:* Vides, quoniam
fides cooperatur operibus eius, & ex op-
eribus fides consummata est.

INSTAT

